

mondóka

A mondóka beszédszerû, és csekély hangterjedelmû.

A [beszéd](#) [1] jellege "nem-hétköznapi", de követi annak legfőbb jellegzetességét: a befejezésben le kell ereszkednie a hangnak (ami a magyar beszédet jellemzi).

Vannak olyan [gyermekdal](#) [2]ok és mondókák, amelyekben a zenei elemet csak a [ritmus](#) [3] jelenti, egyébként teljesen dallamtalan.

Másokban a [dallam](#) [4] a [hanglejtés](#) [5] határán belül marad, vagyis még nem igazi ének. (A két hangnyi mondókák vagy recitált hanglejtéssel hangzanak el, vagy két, határozott magasságú, szomszédos [zenei hang](#) [6]on; ezen a ponton van az átmenetet a beszédből az énekbe.)

Forrás webcím: <https://www.zenci.hu/szocikk/mondoka>

Hivatkozások:

[1] <https://www.zenci.hu/szocikk/beszed>

[2] <https://www.zenci.hu/szocikk/gyermekdal>

[3] <https://www.zenci.hu/szocikk/ritmus>

[4] <https://www.zenci.hu/szocikk/dallam>

[5] <https://www.zenci.hu/szocikk/hanglejtes>

[6] <https://www.zenci.hu/szocikk/zenei-hang>